З ранку до вечора жала
Біль колосків золотих,
Міцно в снопи їх в’язала,
Долю шукала між них…

Мстилась русалка за муку
В душу скривавленим сном:
Боляче врізала руку
Ввечері гострим серпом…

Пізно верталась до хати,
Серп на раменах горів.
Слухали верби патлаті
Втомлений сонячний спів…